

Sygnatura akt II C 580/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sądowy M. P.

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K. (1) i I. K.

przeciwko M. M.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 580/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 26 kwietnia 2017 roku skierowanym przeciwko M. M., powodowie D. K. (1) i I. K. reprezentowani przez pełnomocnika w osobie adwokata wnieśli o zasądzenie od pozwanego solidarnie kwoty 40.572 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie solidarnie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 22 lutego 2014 roku powodowie nabyli od pozwanego pojazd marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2006 za kwotę 38.000 zł. Pozwany przy umowie przedstawił powodom fakturę z dnia 20 czerwca 2013 roku potwierdzającą nabycie przez pozwanego pojazdu od (...) sp. z o.o. w Ł. oraz zapewnił, iż pojazd był sprawdzany pod względem prawnym. Po zakupieniu pojazdu powodowie dokonali jego naprawy. Pod koniec stycznia 2017 roku powodowie podjęli decyzję o rejestracji pojazdu na swoje dane osobowe. W Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w P. uzyskali informację, iż pojazd posiada wadę prawną w postaci zajęcia w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. K. w sprawie KM 686/13. Mimo wezwania pozwany nie dokonał wymiany rzeczy. Powodowie złożyli oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży pojazdu z powodu wady prawnej pojazdu i wezwali pozwanego przez pełnomocnika do zapłaty kwoty uiszczonej tytułem ceny pojazdu wraz z kosztami naprawy w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pozwany do dnia złożenia pozwu nie ustosunkował się do wezwania powodów. Jako podstawę prawną roszczenia wskazali art. 574 kc i 576 kc, względnie art. 471 kc.

(pozew k. 2-3v, pełnomocnictwo k. 4)

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 listopada 2017 roku pozwany reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

Pozwany podniósł, iż do przedmiotowej umowy winny mieć zastosowanie przepisy dotyczące rękojmi obowiązujące przed majem 2014 roku, tj. ustawa z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego. Pozwany podniósł zarzut prekluzji roszczenia powodów. W ocenie strony pozwanej powodowie nie zachowali dwumiesięcznego terminu na zawiadomienie sprzedawcy o niezgodności towaru z umową. Gdyby nawet ten termin zachowali, sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania towaru kupującemu, które w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu 22 lutego 2014 roku. Wyjaśnił, iż pozwany przed sprzedażą uzyskał informację o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, w toku którego zajęto pojazd marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...), o czym poinformował powodów przed zawarciem umowy. Ewentualne problemy, które zaistniały przy rejestracji wynikają z zaniedbania Komornika. Na chwilę obecną kwestia ta została już uregulowana, wobec czego pojazd nie jest dotknięty wadą prawną, która stanowi podstawę roszczeń powodów. W ocenie pozwanego pojazd nie był także dotknięty wadami fizycznymi, a jego stan techniczny był znany powodom w dniu zakupu. Naprawy dokonano dopiero 9 miesięcy po zakupie. Zakupiony pojazd był używany, oczywistym jest zatem, iż w miarę jego użytkowania części ulegały zużyciu, niektóre psuły się, co nie świadczy jednak o wadliwości pojazdu w chwili sprzedaży. Pozwany kontaktował się telefonicznie z powodami w przedmiocie złożonej reklamacji, a następnie złożył odpowiedź pisemną. Według pozwanego oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest nieskuteczne, a nadto po zgłoszeniu żądania wymiany pojazdu na nowy niedopuszczalna jest późniejsza modyfikacja żądania. Powodowie nie udowodnili wysokości szkody ani w ogóle jej wystąpienia.

(odpowiedź na pozew k. 22-31, pełnomocnictwo k. 17)

Na rozprawie w dniu 23 października 2018 roku powodowie wnosili o zwrot kosztów postępowania zgodnie ze złożonym zestawieniem.

(protokół rozprawy k. 70, zestawienie kosztów k. 69)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2013 roku M. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zakupił od (...) sp. z o.o. w Ł. pojazd marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2006, nr (...) (...).

(kopia faktury k. 6v, kopia dowodu rejestracyjnego k. 7)

W dniu 22 lutego 2014 roku pozwany M. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) jako sprzedający zawarł z powodami D. K. (1) i I. K. jako kupującymi umowę sprzedaży pojazdu używanego marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2006, nr VIN (...) za kwotę 38.000 zł. W chwili sprzedaży powodowie nie byli informowani o zajęciu pojazdu. Znali jego stan techniczny.

(kopia faktury k. 6, zeznania świadka J. K. k. 63, zeznania świadka K. K. k. 58, zeznania powoda D. K. (1) k. 64, zeznania powoda I. K. k. 65)

(...) sp. z o.o. w Ł. toczyło się postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. K.. Pismem z dnia 22 maja 2013 roku Komornik złożył wniosek do (...) Wydziału Praw Jazdy i Rejestracji (...) o wpisanie w rejestrze pojazdów informacji o zajęciu samochodu osobowego marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...).

(pismo k. 47, odpis wniosku k. 49)

W dniu 30 maja 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. K. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie (...)w trybie art. 824 §1 pkt. 3 k.p.c. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 16 lipca 2014 roku.

(odpis postanowienia k. 48, pismo k. 67)

W dniu 11 października 2017 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. K. w sprawie Km (...)złożył do (...) wnioski o wykreślenie wpisu o zajęciu samochodu B. o nr rej. (...).

(pismo k. 47, odpis wniosku k. 50)

W styczniu 2017 roku powodowie chcieli zarejestrować pojazd marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...). W Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w P. uzyskali informację, iż pojazd jest zajęty w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. K. w sprawie KM (...).

(zeznania świadka K. K. k. 58, zeznania powoda D. K. (1) k. 64, zeznania powoda I. K. k. 65)

Pismem z dnia 16 lutego 2017 roku pełnomocnik powodów zawiadomił pozwanego o wadzie prawnej pojazdu marki B. w postaci zabezpieczenia samochodu przez Komornika Sądowego, o której powodowie nie wiedzieli i nie zostali poinformowani w chwili jego nabywania. Pełnomocnik wezwał pozwanego do wymiany rzeczy na wolną od wad prawnych.

(kserokopia pisma k. 8v)

W piśmie z dnia 6 marca 2017 roku pozwany powiadomił powodów, że ich roszczenie jest nieuzasadnione. W dacie zakupu nabywcy zostali poinformowani o stanie prawnym pojazdu w takim zakresie jaka była znana komisowi. Wskazał, że od zakupu upłynęły ponad 3 lata i nie jest prawdopodobne, aby w tym czasie nabywcy o zabezpieczeniu pojazdu przez komornika nie wiedzieli.

(pismo k. 32-33)

W piśmie z dnia 17 marca 2017 roku D. K. (2) i I. K. oświadczyli M. M., że odstępują od umowy sprzedaży pojazdu marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...) z powodu wady prawnej polegającej na zajęciu przedmiotowego pojazdu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi M. K. w sprawie KM (...). Wezwali pozwanego do zwrotu ceny zapłaty w kwocie 38.000 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Nadto w piśmie z dnia 20 marca 2017 roku powodowie wezwali pozwanego do zapłaty dodatkowo kwoty 3295 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu wykonanej po jego zakupie w tym samym terminie.

(kopia oświadczenia k. 10, kopia pisma k. 11)

Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, tj. dokumentach prywatnych złożonych do akt, zeznaniach świadków oraz zeznaniach powodów.

Sąd Rejonowy, zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W okolicznościach niniejszej sprawy wątpliwości Sądu nie budziło, iż powodom w ramach zawartego stosunku sprzedaży samochodu, przysługiwał status konsumenta. Za konsumenta – zgodnie z art. 22¹ k.c. - uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub

zawodową. Przedsiębiorcą zaś, stosownie do art. 43¹ k.c. jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1 k.c., prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

Powodowie samochód osobowy marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...) nabyli dla celów prywatnych od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży samochodów. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Dokonując oceny sformułowanego przez powoda roszczenia należało mieć zatem na uwadze przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, ze zm.). Wprawdzie ustawa o sprzedaży konsumenckiej została uchylona przez art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 2014r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2014, poz. 827 ze zm.) z dniem wejścia jej w życie (25 grudnia 2014r.), jednakże zgodnie z art. 51 tej ostatniej ustawy, do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 770¹ k.c. do umowy sprzedaży rzeczy ruchomej, zawartej przez komisanta z osobą fizyczną, która nabywa rzecz w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się przepisy o sprzedaży konsumenckiej.

Bezsporne w sprawie jest, że powodowie zakupili pojazd w komisie prowadzonym przez pozwanego za cenę 38.000 zł. Umowa została zawarta w dniu 22 lutego 2014 roku.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. Według art. 4 ust. 3 ustawy w przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować.

W każdym przypadku, gdy rzecz jest obciążona prawem lub roszczeniem osoby trzeciej, nie nadaje się do celu, do jakiego jest zwykle używana, co oznacza spełnienie przesłanki braku zgodności z umową, określonej w art. 4 ust. 3 ustawy. (Szczególne warunki sprzedaży konsumenckiej red. Jezioro 2010, wyd. 1/J.). Obciążeniem takim jest także zajęcie rzeczy w toku egzekucji (tak J. Skąpski, w: SPC, t. 3, cz. 2, s. 130).

Zgodnie z art. 826 k.p.c. umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych.

Do momentu prawomocnego umorzenia postępowania egzekucyjnego dokonane w postępowaniu egzekucyjnym czynności pozostają w mocy (por. S. Cieślak, Skutki procesowe niezachowania wymagań prawnych czynności egzekucyjnych komornika, PS 2003, Nr 11–12, s. 106). Wydając postanowienie o umorzeniu postępowania, organ egzekucyjny nie musi wydawać dodatkowych postanowień uchylających poszczególne czynności. Powinien on jednak podjąć z urzędu czynności usuwające skutki dokonanych czynności egzekucyjnych w celu przywrócenia dłużnikowi pełnej swobody dysponowania rzeczą lub prawem, w stosunku do których była skierowana egzekucja.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej

niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Zgodnie z art. 8 ust 4 ustawy jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana naraziłaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu; termin ten biegnie na nowo w razie wymiany towaru. Jeżeli przedmiotem sprzedaży jest rzecz używana, strony mogą ten termin skrócić, jednakże nie poniżej jednego roku.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należało wskazać powodowie nie zachowali terminu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, bowiem od dnia wydania samochodu (nie było sporu co do tego, że nastąpiło to w dacie zawarcia umowy) do dnia stwierdzenia, że istnieje przeszkoda do zarejestrowania pojazdu termin dwóch lat upłynął. Powodowie nie wykazali, aby pozwany wiedział o zajęciu pojazdu w dacie zawarcia umowy, co dawałoby ewentualnie podstawę do zastosowania art. 10 ust. 4 powołanej ustawy.

Nawet jednak, gdyby powyższy termin zachowali, to oświadczenie o odstąpieniu od umowy nie byłoby skutecznie złożone także z tej przyczyny, że w dacie jego złożenia nie istniała niezgodność towaru z umową, tj. pojazd nie był przedmiotem zajęcia w postępowaniu egzekucyjnym.

Zajęcie pojazdu nastąpiło w dniu 22 maja 2013 roku, przed jego sprzedażą. Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się w dniu 16 lipca 2014 roku. Powodowie dowiedzieli się o przeszkodzie do zarejestrowania samochodu w styczniu 2017 roku, a oświadczenie, że odstępują od umowy złożyli pismem z dnia 17 marca 2017 roku. Umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje uchylenie zajęcia i przywraca stan prawny, jaki istniał przed dokonaniem pierwszych czynności egzekucyjnych. Powodowie mieli zatem w 2017 roku pełną możliwość dysponowania zakupionym pojazdem. Jedynie na skutek zaniechania Komornika nie została przesłana do Wydziału Komunikacji informacja o uchyleniu zajęcia. Sytuacji tej nie zmienia okoliczność, że powodowie uzyskali w Wydziale Komunikacji informację o niemożności zarejestrowania pojazdu z powodu istniejącego zajęcia, gdyż była to informacja błędna. Pojazd nie był zajęty w postępowaniu egzekucyjnym w styczniu 2017 roku.

Odnosząc się do powołanego w pozwie art. 471 kc, wskazać należy, że powodowie nie doznali żadnej szkody, za którą odpowiedzialność ponosiłby pozwany na tej podstawie. Powodowie mają obecnie możliwość zarejestrowania pojazdu na swoje dane osobowe. Jeśli chodzi o żądanie zwrotu kosztów naprawy pojazdu, to powodowie nie wykazali, aby za naprawy te odpowiedzialność ponosić miał pozwany. Powodowie w dacie nabycia pojazdu zapoznali się z jego stanem technicznym, a napraw dokonali wiele miesięcy po zakupie pojazdu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Powodowie przegrali proces w całości. W rezultacie, przy zastosowaniu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, Sąd zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego (na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.).